

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Ite[m] de charismatibus sp[irit]us s[an]cti, & q[uo]d b[ene]dictio, qua
n[oste]r Isaac nos benedixit, gr[ati]a sit sp[irit]us sancti ex ip[s]o
p[ro]cedentis & co[n]tra monothelitas de mysterio illo ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

De charismatibus spūs sancti, per illas vestes bonas, figuratis, ⁊ de mystica caligine oculo:um Isaac benedicientis, ⁊ de eo quod dixit Moyses, aut dimitte eis hanc noxam, aut dele me de libro tuo quem scripsisti.

Cap. VII.

In illis uestibus ualde bonis, consilio Rebeccæ matris, ingressus est Iacob ad patrem Isaac, iam non uidentem, ut acciperet benedictionem: Neq; em̄ propter illas uestes benedictionem hæreditate possideret, nisi etiam introgressus ad patrem (sicut iam dictum est) non uidentem, uerba benedictionis ex ipsius ore accepisset. Similiter cum supradictis sancti spiritus charismatibus, omnis uir simplex, habitans in tabernaculis, omnis uir fidelis spem habens in uerbo promissionis, qualium ex optimis unus erat Moyses, qui hanc ipsam scripturam mysticam scripsit, ingressus est in gressu fidei, cui omnia præsentia sunt, ad Christum dei filium, quasi non uidentem, id est, in cruce morientem, ubi lumina regia, lumina risum ⁊ gaudium secundum nomen Isaac diligentibus se insinuantia, caligine mortis obscurata fuerunt, ut acciperet peccatorum remissionem. Neq; em̄ per charismata illa talem benedictionem, scilicet peccatorum remissionem quispiam accipere potuisset, nisi hic noster Isaac, clausis in morte oculis, illam dedisset. Hoc sciens idem Moyses, fidelissimus in tota domo eius, taliter elocutus eū. Aut dimitte eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo quem scripsisti. Item, Præcipis ut educam populum istum, ⁊ non indicas mihi quem missurus es mecum, præsertim cum dixeris, noui te ex nomine, ⁊ inuenisti gratiam coram me. Ac deinceps, Si non tu ipse præcedas, ne educas nos de loco isto. De isto capitulo (ut uerbis loquar apostoli) grandis nobis sermo ⁊ interpretabilis ad dicendum: quoniam (quod in pluribus uerum est) imbecilles (ait) facti estis ad audiendum. Paruuli enim sunt hodieq; quam plurimi, quia nondum cognouerunt illa cognitione, quæ perfectorum est, gratiam domini nostri Iesu Christi. Interrogemus ergo fidelissimum Moysen. Quis est sermo iste, quem tu locutus es, aut dimitte eis hanc noxam, aut dele me de libro tuo quem scripsisti? Cum sic percunctatus fueris, puta quod tibi respondeat uerbis huiusmodi, uerbis uiri eiusdem fidei, uerbis fidelis David. Afflictus sum ⁊ humiliatus est nimis, rugiebam à gemitu cordis mei. Statim q; conuersus ad dominum, Domine (inquit) ante te omne desyderium meum, ⁊ gemitus meus à te nõ est absconditus. Hoc deniq; dixisse congruit non soli David, uerum etiam omnibus sanctis. Omnium quippe desyderium erat unum desyderium gemituum, nasci Christum, uenire saluatorem dei filium, ad dandam benedictionem, ad dandum spiritum sanctum in remissionem peccatorum. Hoc erat illud desyderium. Hinc idem Iacob ad filium suum Ioseph. Benedictiones (inquit) patris tui confortatæ sunt benedictionibus patrum eius, donec ueniret desyderium collium æternorum. Rugiens igitur Moyses à gemitu cordis sui secundum hoc desyderium, Aut dimitte (inquit) eis hanc noxam, aut dele me de libro tuo quem scripsisti. Quid est dicere? Si non dimiseris, si propter peccatum eorum promissionem tuam implere desieris, ut deletis illis, non ueniat semen quod Abraham promissisti, unum est ac si deleas, ⁊ plane consequitur ut deleas me de libro tuo quem scripsisti. Nullus enim, nisi ille uenerit, saluari poterit, proinde si non tu ipse præcedas, ne educas nos de loco isto. Quo em̄ nobis intrare in terram aliquam, nisi ex populo isto secundum promissionem tuam nascatur, qui nos inducat in uitam æternam?

Itē de charismatibus spūs sancti, ⁊ quod benedictio, qua noster Isaac nos benedixit gratia sit spūs sancti ex ipso procedentis, ⁊ contra Adonorbilitas de mysterio illo mirabili, quod Isaac non ei, cui ipse uoluit, sed ei benedixit, quem Rebecca mater benedictum esse maluit. Cap. VIII.

Mnium charismatū iam supradictorum optimum est odorifera fides, ⁊ hæc maxime iuuat, maxime prouexit omnes, quos spiritus sanctus secundū iam dictam similitudinem Rebeccæ donis suis, tanquam uestibus ualde bonis, induere dignatus est. Nimirum undecūq; uestibus illis sub custodia Rebeccæ odor ille cōparatus fuerit, quē scriptura taliter cōmendauit, ut diceret, statimq; ut sensit uestimetorum eius fragrantia, benedicens ait, ecce odor filij mei sicut odor agri pleni, cui benedixit dñs, mysteriū

Accipere benedictionē q̄ sunt digni.

Nume. 24.
Exod. 32
Exod. 33

Orō Moysi, p̄ passiōe Ch̄i in remis. pec. Hebr. 8

Desyderium antiquorū patrū pro Ch̄i Psalm. 37.

Gene. 49.

Fidelis eminentia inter charismata spūs.

mysterium magis placet, scilicet sacramentum fidei, quia ipsa est, quæ suauiore inter omnia charismata spiritus sancti reddere solet odorem nostro sancto Isaac filio dei, ut uiscera sua continere non possit, quin abundantiam effundat tantæ tamq̃ necessariæ benedictionis, tantæ gratiæ spiritus sancti, quæ est remissio peccatorum, quæ de ipso procedit. Factum est quod est mysterio mirabili, ut benediceret, non ei, cui ipse uoluit, sed ei, quem Rebecca mater benedictum esse maluit. ¶ Nonne mysterium in hoc fuit euangelicæ siue catholicæ ueritatis, quæ in uno eodemq̃ domino nostro Iesu Christo, sicut duas naturas siue substantias, ita duas uoluntates, duas prædicamus operationes, alteram diuinitatis, alteram humanitatis? Hoc enim fidei ratio sapit, & multa sunt experimenta, in uerbis ipsius domini nostri. Exempli gratia. Cum secundum uoluntatem humanæ infirmitatis dixisset: nunc anima mea turbata est, & quid dicam, pater saluifica me ex hora hac, protinus secundum uoluntatem diuinitatis sibi met obuians dixit. Sed propterea ueni in horam hanc, subauditur, ut non saluificer ex ea, sed mortem patiar. Pater, clarifica tuum nomen. Similiter secundum uoluntatem humanitatis uidens ciuitatem, fleuit super illam: uoluisset enim illam saluam fieri, unde & dixit, Hierusalem Hierusalem, quotiens uolui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti. Secundum uero uoluntatem diuinitatis, factus de restibus funiculo, omnes de templo eiecit, dicto quoq̃ exprimens, quid factus significaret. Amen dico uobis (ait) quia auferetur à uobis regnum dei, & dabitur genti facienti fructus eius. Multa hinc dici poterant contra errorem Euticæ, siue Monothelitarum hæresim: sed nos, quia proposito tenemur, meminisse contenti duarum in Christo uoluntatum siue operationum, pro similitudine Isaac, qui non illi, cui uoluit, sed illi, cui noluit, benedixit: cœpta persequamur.

¶ De operatione uirtutum, quæ magna est inter charismata spiritus sancti, quod secundum illam dictum sit, & non surrexit propheta ultra in Israel, quem nosset dominus facie ad faciem, & quod uirtutes operari, hoc fuerit, indicare nomen Adonai. Cap. IX.

DE operatione uirtutum, quæ gratia magna est in diuisionibus gratiarum spiritus sancti, superius loqui cœpimus, simul memores illius dicti. Ego dominus qui apparui Abraham, Isaac, & Iacob in deo omnipotente, & nomen Adonai non indicauit eis. Post illa quæ hunc iam diximus adhuc dicere superest, quia secundum gratiam istam merito magnificus habetur Moyses, ita ut de illo scriptura dicat. Et non surrexit propheta ultra in Israel sicut Moyses, quem nosset dominus facie ad faciem. Sequitur enim. In omnibus signis atq̃ portentis, quæ misit per eum ut faceret in terra Aegypti Pharaoni & omnibus seruis eius, uniuersaq̃ terræ illius, & cunctâ multitudinem robustam, magnaq̃ mirabilia, quæ fecit Moyses coram uniuerso Israel. ¶ Secundum ergo gratiam istam, scilicet secundum operationem uirtutum, & non secundum omnimodam spiritus sancti gratiam, dictum hoc intelligi oportet. Et non surrexit propheta ultra in Israel, sicut Moyses. Alioquin repugnans esse uidebitur uel illi sententia, quam de uno dixit dominus, Amen dico uobis, non surrexit inter natos mulierum maior Iohanne Baptista. Proinde notandum, quod non ita scriptum est, & non surrexit ultra propheta tantus ut Moyses, sed sicut Moyses, determinata etiam qualitate siue modo resurrectionis quo ille surrexit, dicendo in omnibus signis atq̃ portentis. Nam reuera secundum hunc modum nec ipse IOHANNES, nec alius quisquam surrexit sicut Moyses. De quo, uidelicet Iohanne, sic in Euangelio scriptum est. Et multi uenerunt ad Iesum & dicebant, Quia Iohannes quidem signum fecit nullum. Omnia autem, quæ dixit Iohannes de hoc uera erant. ¶ Forte dicit aliquis. Quid agis de magno propheta, domino nostro Iesu Christo? Nonne saltem ille propheta surrexit in Israel sicut Moyses? Nonne de illo sic dixit & scripsit Moyses? Prophetam de gente tua & de fratribus tuis, sicut me, suscitabit tibi dominus deus tuus? Ad hæc inquam, Nimirum si de magnitudine quæritur, sicut ueraciter plus quam Iona, & plus quam Salomon hic, ita & plus quam Moyses. Veruntamen apud curiosos hoies, non hic sicut Moyses. Vnde cum multa mira faceret, cum etiam de paucis panibus multa milia satiasset & diceret eis, hoc est opus dei ut credatis in eum quæ ille misit.

Duae uoluntates & operationes in Christo contra Monothelitas.

Iohan. 12.

Matth. 23.

Matth. 21.

Exod. 6.

Deut. 34.

Quo Iohannes baptista non fuit sicut Moyses

Matth. 11.

Iohan. 10.

Deut. 18.

Matth. 12.

Iohan. 6.